

12-10-2019

උදෑසන මුරලි

ඕම් ශාන්ති

බාප්පාදා

මඩුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, පියාගෙන් එක් ඇසිල්ලක බැල්මක් ලැබීමෙන්, මුළු ලෝකයේම මනුෂ්‍යයන්ට එපිට යා හැක. මේ නිසයි ජීවය එක ඇසිල්ලක බැල්මකින් එපිට යන බව කියන්නේ.

ප්‍රශ්නය: ඔය දරුවන්ගේ හදවත් තුළ සතුවට බෙර හඬ වාදනය විය යුත්තේ ඇයි?

පිළිතුර: බාබා සියලු දෙනාවම ඔහුත් සමග රැගෙන යාමට පැමිණ ඇති බව, ඔබ දන්නා නිසා. අප දැන් අපගේ පියා සමග ආපසු නිවස බලා යනවා. අසරණ බවේ විලාප වලට පසුව ජයග්‍රහණයේ හඬ ඇසෙයි. පියාගෙන් එක් ඇසිල්ලක බැල්මක් ලැබීමෙන්, මුළු ලෝකයටම මුක්තිය සහ ජීවන-මුක්තියේ උරුමය ලැබෙයි. මුළු ලෝකයම එපිට යයි.

ඕම් ශාන්ති. ආධ්‍යාත්මික ශිව බාබා මෙහි අසුන්ගෙන ඔහුගේ ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට විස්තර කරයි. තෙවැනි ඇස ඇති බව ඔබ දන්නවා. මුළු ලෝකයේම ජීවත්මයන්ට උරුමය ලබා දීම සඳහා තමා පැමිණ ඇති බව, පියා දන්නවා. පියාගේ හදවතේ තිබෙන්නේ උරුමය පිළිබඳ මතකය පමණයි. භෞතික පියෙකුගේ හදවතේද උරුමය ගැන මතකය තිබේ ඔහුගේ දරුවන්ට තමන් උරුමයක් ලබා දෙන බව ඔහුට සිහි වෙයි. ඔහුට පුතෙක් නොමැති නම්, ඔහු එය ලබා දිය යුත්තේ කා හටද කියා ඔහු අවුලට පත්වෙයි. එවිට ඔහු දරුවෙක්ව දරුකමට හදාගනී. පියා මෙහි අසුන්ගෙන සිටින අතර ඔහුගේ බැල්ම මුළු ලෝකයේම ජීවත්ම වෙතට ඇදී යයි. ඔහු සියලු දෙනාටම උරුමය ලබා දිය යුතු බව ඔහු දන්නවා. ඔහු මෙහි අසුන්ගෙන සිටින නමුත්, ඔහුගේ බැල්ම මුළු ලෝකයටම සහ ලෝකයේ සියලුම මනුෂ්‍යයන් මත තිබේ, මන්ද ඔහු මුළු ලෝකයම එපිට ගෙන යා යුතුයි. මෙය වඩාත්ම ශුභ සංගම යුගය බව පියා විස්තර කරයි. පියා සියලු දෙනාව සාම දේශයට සහ සතුටු දේශයට ගෙන යාමට පැමිණ ඇති බව ඔබ දන්නවා. සියලු දෙනාම එපිට යයි. කල්පයෙන් කල්පයට, නාටක සැලසුමට අනුව, ඔවුන් එපිට යයි. පියා සියලුම දරුවන්ව සිහි කරයි. ඔහුගේ බැල්ම සියලු දෙනා වෙතට ඇදී යන නමුත් සියලු දෙනාම ඉගෙනගන්නේ නැත. නාටක සැලසුමට අනුව, සියලු දෙනාම ආපසු නිවසට යා යුතුයි, මන්ද නාටකය අවසන් වීමට ආසන්නයි. ඔවුන් තව ඉදිරියට යත්ම, විනාශය දැන් සිදුවීමට යන බව ඔවුන්ටම වැටහෙයි. තව ලෝකය දැන් ස්ථාපිත විය යුතුයි මන්ද, ජීවත්ම, ජීවමාන ජීව බැවින්, පියා පැමිණ ඇති බව ඔවුන්ගේ බුද්ධියට ඇතුළු වෙයි. පාරාදිසිය ස්ථාපිත වී, අප අපගේ සාම දේශයට ආපසු යයි. අන් සියලු දෙනාටම මුක්තිය ලැබෙන නමුත් ඔබට ජීවන-මුක්තිය ලැබෙයි. බාබා දැන් පැමිණ ඇති අතර අප දිව්‍යලෝකයට යයි. ජයග්‍රහණයේ හඬ තිබෙයි. වර්තමානයේ බොහෝ අසරණ බවේ විලාප හඬ තිබේ. ඇතැම් ස්ථාන වල සාගින්න, තවත් ස්ථානවල යුද්ධ සහ තවත් තැන්වල භූමිකම්පා තිබේ. මිනිසුන් දහස් ගණනින් නොකඩවා මිය යයි. මරණය සිදුවිය යුතුයි. මේ දේවල් සත් යුගයේ සිදු නොවෙයි. ඔහු දැන් යන බවත් එවිට මුළු ලොව පුරාම ජයග්‍රහණයේ හඬ ඇති වන බවත් පියා දන්නවා. මා යන්නේ භාරතයට පමණයි. මෙම මුළු ලෝකය තුළ භාරතය ගමක් මෙන් වෙයි. බාබාට එය ගමක් වැනිය. මනුෂ්‍යයන් ඉතා සුළු පිරිසක් සිටියි. ස්වර්ණමය යුගයේ, මුළු ලෝකයම කුඩා ගමක් වැනිය. දැන් බොහෝ ව්‍යාප්තිය තිබේ. පියාට, ඔහුගේ බුද්ධිය තුළ සෑම දෙයක්ම තිබෙන අතර ඔහු දැන් මෙම සිරුර තුළින් ඔබට විස්තර කර දෙනවා. දැන් ඔබගේ උත්සාහයන්, සෑම කල්පයකදී ඔබ සිදුකළ එයට සමානය. පියා කල්ප වෘක්ෂයේ බීජයයි. මෙය භෞතික වෘක්ෂය වන අතර උඩ ඉහළ අශාරීරික වෘක්ෂය තිබේ. මෙය නිර්මාණය වී ඇත්තේ කෙසේද කියා ඔබ දන්නවා. වෙනත් කිසිම මනුෂ්‍යයෙකුට මෙම වැටහීම නැත. නුවණැත්තන් සහ නුවණ නොමැති අය අතර වෙනස බලන්න. නුවණැත්තන් දෙවිලොව රාජධානිය පාලනය කළා. එය සත්‍ය දේශය, දිව්‍යලෝකය ලෙස හැඳින්වෙයි. ඔය දරුවන් දැන් විශාල ලෙස අභ්‍යන්තර සතුට අත්විඳිය යුතුයි. බාබා පැමිණ ඇති අතර මෙම පැරණි ලෝකය අභිචාරයෙන් පරිවර්තනය වීමට යනවා. කෙසේවෙතත්, ඔබ කුමන උත්සාහයක් දරුවන්, එයට අනුකූල තත්ත්වයක් ඔබට ලැබෙයි. පියා සියලු දෙනාටම උගන්වයි. ඔබගේ පාසැල නොකඩවා ව්‍යාප්ත වෙයි. බොහෝ දෙනෙක් සිටියි. සියලු දෙනාටම එක පාසැල තිබිය නොහැක. ඔවුන් සියලු දෙනාම වාසය කරන්නේ කොහෙද? ඔබ දැන් සතුටු දේශයට යන බව, ඔය දරුවන්ට මතක් වෙයි. කෙනෙක් විදේශ ගත වන විට, ඔහු වසර 8ක් හෝ 10ක් එහි සිට ඉන්පසුව ආපසු භාරතයට පැමිණෙයි. භාරතය දූෂ්ණය. විදේශයන්හි අයට මෙහි සතුටින් සිටීමට නොහැක. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔය දරුවන්ටද මෙහි සතුටක් නැත. ඔබ ඉගෙනගන්නේ ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ ඉගෙනුමක් බවත් එය තුළින් ඔබ දේවතාවන්, ලෝකයේ පාලකයන් වන බව ඔබ

දන්නවා. එහි බොහෝ සේ සතුට තිබෙයි. සියලු දෙනාම එම සතුට සිහි කරයි. ඔබට මෙම ගම (කලී යුගය) සිහි නොවෙයි, මන්ද මෙහි අසීමිත දුක තිබේ. අද, මෙම රාවනගේ රාජධානියේ, මෙම අපවිත්‍ර ලෝකයේ, අසීමිත දුක තිබෙන අතර, හෙට ලෝකයේ, අසීමිත සතුට තිබෙයි. අප යෝගා බලයෙන් අසීමිත සතුට ඇති ලෝකයක් ස්ථාපිත කරනවා. මෙය රාජයෝගාවයි. පියාම පවසන්නේ මා ඔබව රජවරුන්ගෙන් රජවරු බවට පත් කරවනවා, එබැවින් ඔබව එය බවට පත් කරවන ගුරුවරයා ව ඔබ සිහි කළ යුතුයි. ඔබට ගුරුවරයෙක් නොමැතිව නීතිඥයෙක් හෝ ඉංජිනේරුවෙක් විය නොහැක. මෙය අළුත් කාරණයකි. ඔබ බොහෝ කලක් වෙන්ව සිටි, ඒකායන කෙනා වන පරමාත්ම ජීවය, පියා සමග, ජීවත්ම, යෝගාවේ සිටිය යුතුයි. එය කෙතරම් කාලයක් වී තිබේද? පියාම මෙය විස්තර කරදෙයි. මනුෂ්‍යයන් පවසන්නේ මෙම ලෝකයේ කාල පරාසය, වසර සිය දහස් ගණනක් දීර්ඝ බවයි. පියා පවසන්නේ නැහැ, ප්‍රථමයෙන් වෙන්ව ගිය අය වන ඔබලා, නැවත වසර 5000කට පසුව, පියා මුණගැසීමට මෙහි පැමිණෙයි. උත්සාහ දැරිය යුතු වන්නේ ඔබලාය. බාබා ඔය මිහිරිතම දරුවනට කිසිදු අපහසුතාවයක් නොදෙයි. ඔහු පවසන්නේ මෙය පමණයි තමන් ජීවත්ම බව සලකන්න. ඔබ මනුෂ්‍යයන්ය. ජීවත්ම විනාශ නොවන අතර සිරුරු විනාශ වෙයි. ජීවත්මයක් එක සිරුරක් අතහැර වෙනත් එකක් ගනී. ජීවත්මයක් කිසිදා මහළු නොවන අන්දම විශ්මයකි. උගන්වන කෙනා ආශ්වර්ෂමත් වන අතර ඉගෙනුමද ආශ්වර්ෂමත්ය. කෙසේවෙතත්, කිසිවෙකුට මෙය සිහි වන්නේ නැහැ සියලු දෙනාටම අමතක වෙයි. තම පෙර භවයේ ඉගෙනගත් දේවල් කිසි කෙනෙකුට මතකද? ඔබ මෙම උපතේද ඉගෙනගෙන එහි ප්‍රතිඵලය ලබන්නේ නව ලෝකයේය. මෙය දන්නේ ඔය දරුවන් පමණයි. මෙය දැන් වඩාත්ම ශුභ සංගම යුගය බව ඔබ සිහියේ තබාගත යුතුයි. ඔබට නව ලෝකයට යාමට තිබේ. ඔබ මෙය සිහි කරන්නේ නම් ඔබට පියාවත් සිහිවෙයි. ඔහුව සිහි කිරීමට පියා ඔබට බොහෝ ක්‍රමවේද පෙන්වයි. ඔහු පියා, ගුරුවරයා මෙන්ම සත්ගුරුය. ඔහුව ආකාර තුනෙන්ම සිහි කරන්න. ඔහු සිහිපත් කිරීම සඳහා ඔබට බොහෝ ක්‍රමවේද ලබාදෙන නමුත් මායා ඔබට අමතක කරවයි. පියා නව ලෝකය ස්ථාපිත කරන අතර මෙය සුබදායක සංගම යුගය බව ඔබට මතකයේ තබාගන්නා ලෙස පවසන්නේ පියාය, එසේ වුවද ඔබට සිහිපත් කිරීමේ සිටීමට නොහැක. ඔහු සිහිපත් කිරීමට, ඔබට බොහෝ ක්‍රම පෙන්වා දෙන අතර ඒ සමගම මායා බොහෝ බලවත් බවද ඔහු පවසයි. ඇය ඔබට නැවත නැවතත් අමතක කරවා ඔබව ශරීර අවධානයට පත් කරවයි. එබැවින් හැකි පමණින් නොකඩවා ඔහුව සිහි කරන්න. ඔබ ඇවිදින විට සහ එහෙ මෙහෙ යන එන ගමන් තමන් ශරීර බව සලකනවා වෙනුවට, තමන් ජීවත්ම බව සලකන්න. මෙයට උත්සාහයක් අවශ්‍ය වන අතර දැනුම ඉතා පහසුයි. සියලුම දරුවන් පවසන්නේ ඔවුන්ට සිහිපත් කිරීමේ සිටිය නොහැකි බවයි. ඔබ පියා සිහි කිරීමට තැත් කරන අතර මායා ඔබව ඇය වෙතට ඇදගනී. මේ ගැන නිර්මාණය කරන ලද නාටකයක් තිබේ. ඔබගේ බුද්ධිය පියා සමග යෝගාවේ සහ මෙම ඉගෙනුමේ විෂය සමග තිබිය යුතු බව ඔබට වැටහෙන නමුත්, ඔබට අමතක වෙයි. කෙසේවෙතත්, ඔබ අමතක නොකළ යුතුයි. ඇත්ත වශයෙන් මෙම පිංතූර වලට අවශ්‍යතාවයක් නැහැ, නමුත් උගන්වන වෙලාවට ඔබ ඉදිරියේ යමක් තිබීමට අවශ්‍යයි. බොහෝ පිංතූර දිගින් දිගටම සැඳෙනවා. පාන්ඩව රජයේ සැලසුම දෙස බලන්න. එම රජයටද සැලසුම් තිබේ. නව ලෝකයේ තිබුණේ භාරතය පමණක් බවත් එය ඉතා කුඩා වූ බවත් ඔබට වැටහෙනවා. මුළු භාරතයම ලෝකයේ අධිපති විය සෑම දෙයක්ම අළුත් විය. තිබෙන්නේ එක් ලෝකයක් පමණක් වන අතර නළුවන්ද එම අයමයි. කාලය අඛණ්ඩව භ්‍රමණය වෙයි. චක්‍රය නොකඩවා භ්‍රමණය කරද්දී, තත්පර කීයක්, පැය කීයක්, දින කීයක් සහ වසර කීයක් ගෙවී ගොස් ඇතිද කියා ඔබට ගණන් කළ හැක. අද, හෙට, අද, හෙට කියමින්, වසර 5000ක් ගෙවී ගොසින්ය. සියලුම ජවනිකා සහ දර්ශන මෙන්ම ක්‍රීඩා නොකඩවා සිදුවනවා. එය ඉතා විශාල අසීමිත වෘක්ෂයකි. ඔබට ගසක පත්‍ර ගණන් කළ නොහැක. මෙය ගසක් වන අතර එහි අත්තිවාරම දේවතා ධර්මයයි, ඉන්පසුව ප්‍රධාන අතු (ආගම්) තුනක් මතුවෙයි. කෙසේවෙතත්, ගසක ගණන් කළ නොහැකි තරම් පත්‍ර තිබේ. ඒවා ගණන් කිරීමට කිසිවෙකුට ශක්තිය නැත. මෙකල, සියලුම ආගම් වල ගස, ව්‍යාප්ත වීමේ අවසානයට ලඟා වී ඇත. මෙය අසීමිත විශාල ගසකි. පසුව, එම ආගම් කිසිවක් නොතිබෙයි. මුළු ගසම දැන් සෘජුව තිබෙන නමුත් අත්තිවාරම තව දුරටත් නොමැත. නුග ගසේ නිදසුන සම්පූර්ණයෙන් නිවැරදිය. එකම ආශ්වර්ෂමත් ගස මෙයයි. පියා නාටකය විස්තර කර දීමට මෙම නිදසුන උපයෝගී කරගනී. අත්තිවාරම නොපවතින්නේ කෙසේද යන්න, වටහාගැනීම පිළිබඳ කරුණකි. පියා ඔබව බොහෝ නුවණැත්තන් කර තිබේ. දේවතා ධර්මයේ අත්තිවාරම දැන් නොමැති නමුත් එහි යම් සලකුණු තිබේ. ඒවා පිටි ගෝනියක ඇති ලුණු පිංවක් වැනිය. සෑම දෙයක්ම අතුරුදහන් වී ඇත එම සලකුණු පමණක් ඉතිරිව තිබේ. එබැවින් මේ සියලුම දැනුම ඔය දරුවන්ගේ බුද්ධියට ඇතුළු විය යුතුයි. පියාගේ බුද්ධියේද දැනුම තිබේ. ඔහු ඔබට සියලුම දැනුම ලබා දී ඔබව ඔහු හා සමාන බවට පත් කරවයි. පියා බීජය වන අතර මෙය උඩු යටිකුරු වූ ගසයි. මෙය අසීමිත විශාල

නාටකයක්. ඔබගේ බුද්ධි දැන් උඩ ඉහළට ඇද ගෙන තිබේ. ඔබ පියා සහ නිර්මාණය ගැන දැනුවත් වී ඇත. මේ දේවල් ආගමික ග්‍රන්ථවල සඳහන් වී ඇති නමුත් සෘෂිවරු සහ මුනිවරු ඒවා නොදනී. එක් පුද්ගලයෙක් හෝ මෙය දැන සිටියේ නම්, එයට සදාතනිකව පැවතිය හැක. එවිට එයට අවශ්‍යතාවයක් නොතිබේයි, මන්ද විමුක්තිය සිදුවී තිබේයි. කිසිවෙකුට අතරමැදිදී ආපසු නිවසට යා නොහැක. නාටකය අවසන් වන තුරු මෙන්ම පියා මෙහි සිටින තාක්, සියලුම නළුවන් දිගින් දිගටම මෙහි සිටියි. පසුව එම ස්ථානය (ජීව ලෝකය) සම්පූර්ණයෙන් හිස් වූ විට, ශිව බාබාගේ පෙරහැර පෙරළා නිවසට යයි. එයට පෙර, කිසිවෙක් ගොස් එහි අසුන්ගෙන නොසිටියි. එබැවින් පියා මෙහි අසුන්ගෙන ඔබට සම්පූර්ණ දැනුම ලබා දෙයි. ලෝක චක්‍රය නැවත නැවතත් ඒ ආකාරයෙන්ම සිදුවන්නේ කෙසේද ගැන ඔහු පහදා දෙයි. සත් යුගය, රිදී යුගය, තඹ යුගය, කලි යුගය සහ ඉන්පසුව සංගම යුගය තිබේ. මෙය සිහිකර ඇති නමුත් සංගම යුගය පැවතුනේ කවදාද කියා කිසිවෙක් නොදනී. යුග සතරක් ඇති බවත් මෙය අධික යුගය බවත් ඔය දරුවන්ට වැටහී තිබේ. මෙය කුරුම්ට්ටෙක් ලෙස හැඳින්වෙයි. ක්‍රිෂ්ණාවද කුරුම්ට්ටෙක් ලෙස පෙන්වා තිබේ. එබැවින් මෙය දැනුමයි එය වෙනස් කිරීමෙන් සහ හැඩගැස්වීමෙන්, බලන්න ඔවුන් හක්කි මාර්ගයේ සාදා ඇති දේවල් ! මුළු දැනුමේ රැහැනම සම්පූර්ණයෙන්ම පැටලී තිබේ. ඔවුන්ට විස්තර කළ හැක්කේ ඒකායන පියාට පමණයි. මිනිසුන් පෞරාණික රාජයෝගාව ඉගැන්වීම සඳහා විදේශ ගත වෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එම යෝගාව මෙයයි. පෞරාණික යනු සියල්ලටම වඩා ප්‍රථම යන්නයි. පියා පැමිණ ඇත්තේ පහසු රාජ යෝගා ඉගැන්වීමටයි. බොහෝ සේ අවධානය යොමු කළ යුතුයි. දිව්‍යලෝකය ස්ථාපිත කිරීමටද ඔබ අවධානය යොමු කරයි. ජීවත්මයට මෙය සිහි වෙයි. පියා පවසන්නේ මා නැවත පැමිණ, ඔබට දැන් ලබාදෙන එම දැනුමම, ලබා දෙනවා. මෙය නව ලෝකයට නව දැනුමයි. මෙම දැනුම ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තබාගැනීමෙන්, ඔබ විශාල ලෙස සතුට අත්විඳියි. දැන් ඉතිරිව ඇති කාලය ඉතා කෙටිය. ඔබ දැන් පෙරළා නිවහනට යා යුතුයි. එක අතකට සතුට තිබෙන අතර, අනෙක් අතට, ලබන කල්පය තෙක්, අපට නැවතත් මෙතරම් මිහිරි බාබාව දැකගැනීමට නොලැබෙන බවට හැඟීම ඇති වෙයි. ඔය දරුවන්ට මෙතරම් සතුට ලබා දෙන්නේ පියා පමණයි. පියා පැමිණෙන්නේ ඔය දරුවන්ව සාම දේශයට සහ සතුටු දේශයට රැගෙන යාමටයි. ඔබ සාම දේශය සහ සතුටු දේශය සිහි කරන්නේ නම්, ඔබට පියාව සිහි කිරීමටද හැකි වෙයි. මෙම දුක් දේශය අමතක කරන්න. අසීමිත පියා ඔබට අසීමිත දේවල් පවසයි. පැරණි ලෝකයට ඇති බැඳීම ඉවත් කළ විට, සතුට තිබේයි, ඉන්පසුව ප්‍රතිලාභය ලෙස ඔබ සතුටු දේශයට යයි. ඔබ අඛණ්ඩව සන්තෝෂ්ඨව වෙයි. සෑම කල්පයකදීම මෙය බවට පත් වී ඇති අය, නැවතත් එසේ වෙයි ඔවුන් සතුට අත්විඳි ඉන්පසුව තම පැරණි සිරුරු දමා යයි. ඉන්පසුව ඔවුන් සන්තෝෂ්ඨව ලෝකයට ගොස් අළුත් සිරුරු හදාගනී. මෙම දැනුම එවිට අවසන්ව තිබෙනු ඇති. මෙම කරුණු ඉතා පහසුයි. රාත්‍රියේ නින්දට යන වෙලාවේ, මෙම දේවල් ආවර්ජනය කරන්න, එවිට ඔබ පත්වන්නේ මෙය බවට කියා, ඔබට විශාල සතුටක් ඇතිවෙයි. ඔබ දවස පුරා කිසියම් රකුසු ක්‍රියා සිදු කළාද කියා, තමන්ව පරීක්ෂා කර බලන්න. පංච පාපයන් ඔබව අසහනයට පත් කළාද? ගිජුකම තිබුණාද? ඔබ නොකඩවා තමන්ව පරීක්ෂා කරමින් සිටිය යුතුයි. අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්පාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

බාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. යෝගා බලයෙන්, අසීමිත සතුට ඇති ලෝකය ස්ථාපිත කරන්න. මෙම පැරණි දුක් දේශය අමතක කරන්න. අප සත්‍ය දේශයේ අධිපතියන් වන බවට සතුට පවත්වා ගන්න.
2. දිනපතා තමන්ව පරීක්ෂා කරන්න දවස පුරා යම් දුර්ගුණයක් අසහනයක් ඇති කළාද? මා අතින් කිසිදු රකුසු ක්‍රියාවක් සිදු වුණාද? මා ගිජුකමේ බලපෑමට හසුවුනාද?

වරදානය: ඔබ සෑම විටම ඒකායන පියා කෙරෙහි සෙනෙහසින් මුසු වී සිටින, සහයෝගී සහ එබැවින් පහසු යෝගී ජීවත්මයක් වේවා.

පියා කෙරෙහි ගැඹුරු සෙනෙහසක් ඇති එම ආදරණීය දරුවන්, පියාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ කාර්යයේ සෑම විටම සහයෝගී වන අතර ඔවුන් සහයෝගී වන තරමට අනුව, ඔවුන් එපමණින් පහසු යෝගීන් වෙයි. පියා කෙරෙහි සෙනෙහසින් මුසු වී සිටින සහයෝගී ජීවත්මයන්ට කිසි

විටෙක මායා සමග සහයෝගී විය නොහැක ඔවුන්ගේ සෑම සිතිවිල්ලකම 'බාබා' සහ සේවය තිබේ. එබැවින් ඔවුන් නිදන විට පවා ඔවුන් ඉතා සුවෙන් නිදන අතර ඔවුන්ට සාමය සහ බලය ලැබෙයි. ඔවුන්ගේ නින්ද නින්දක් නොවෙයි, නමුත් ඔවුන් විශාල ආදායමක් උපයාගෙන සතුටින් සැතපී සිටිනවා වැනිය එතරම් පරිවර්ථනයක් තිබෙයි.

පාඨය:

සෙනෙහස් කඳුළු, හදවත් බඳුනේ මුතු බවට පත් වෙයි.

***** ඔම ශාන්ති *****